

Anno 1680 d: 6 Decembio Höltz Ordinarie Lagmans Ting medh Allmogen af Medelpadh uti Stöde ländzmansgårdh, Närwarandes fölliande Nämbdemän.

Niurunda,	Nilß Johanßon i Hällgom,	Häbiö,	Joen Anderßon i Bängling,
Tuna,	Olof Hanßon i Bälstadh,	Indal,	Anders Oloffßon i Arkloo,
Stöde,	Nilß Nilßon i Eedstadh,	Selånger,	Erich Erßon i Hof,
Torp,	Lars Larßon i Wijken,	Siön,	Joen Oloffßon i Corstadh,
Attmar,	Hans Nilßon i Fiolstadh,	Lijden,	Joen Simonßon i Jerqwißl,
Allnöön,	Johan Siuhlßon i Järfwijk,	Stöde	Per Pålßon i Kärfstadh.

Såsom af förber:de **Nembdemän Nilß Johanßon i Hällgom, Erich Erßon i Hof, Joen Simßon i Järnqwißl** och **Per Pålßon i Kärfstadh**, som i de förrigas ställe antagne ähre ej hafua deras Nembdemans Eedh här i Rätten præsterat, altså aflade de den på wahnliget sätt efter processen.

Lars Jonßon i Frändstadh Ländzman i Torp S:n upwiste en der fallen Häradzdom d: 9 Novemb: 1678 emillan honom och **Hångstadh** och **Ofuanedz** boerne om någre Ängier som ifrån ber:de Byar kombne woro, och Ländzmannens Förfädher sig tillhandlat, hwilka efter Kongl: Placatet af Åhr 1677 d: 21 Julij dömbdes utan lößn under Bostäden theras igen, der emot han Appellerat, hafuandes nu en skrift af 3:ne puncter bestående, uti hwilken han förmehnar uppå samma ängiar uhrminnes häfdh wara kommen, och att de derföre icke böra dem klandra, Sedan förebär han i den 3:die punchten hans Förfädher bydt sig till Frändstadh för dheras Jordh i **Hällgom och Niurunda Sochn**, hwilket byte ähr medh dom Confirmerat, giorde så argument der af, att den samma ej må klandras, **Lars Joenßon i Hångstadh** berättade sig för heela granskapet tahla eftersom de giort honom Fullmechtig, Men hade der på ingen skriftelig bookstaf, swarade sig hålla wijdh Kongl: Placatet att ägan der efter måtte läggias, till Byen, och deß rätta Bohlstadh igen, honom sades det ena Änget **Storboda ängiet**, intet lydt under Hångstadh utan under Ofuanedh som Dombrefwet A:o 1589 d: 22 Aprilis förmähler. Lars Joenßon swarade samma Ängie liggia mitt i theras Byeägor och derföre der ifrån kommit, såsom och att den Byen skattar för samma Äng. Men såsom Jorderefningen öf:r heela riket ähr skiedd sedan, och här i Landet A:o 1607, Men **Ländzmannen Jöns Ingemarßon** wijdh sine 80 Åhr gammal berättade antingen 1606 el:r 1607 så kan thet ej wara, att byen drager Skatten för de ägora, som en godh tijdh förr ähre dem ifrånkombne. Lars Joenßon i Hångstadh, inlade en Skrift, der uti han moverar det skiählet, att Ländzmannens Förfädher, så wäl som han hafua så låtet komma både **Alderängiet** och **Dyngie Rödningen** i wahnbruuk, att de ähre mehredels med Skoug öfwerwuxne och Dyngie Rödningen i synnerheet icke bärgadt el:r Slagen på 20 Åhrs tijdh. Ländzman sade sig slagit förledne Åhr ther och allenast fådt 1 laß Höö, **Ingemar Nilßon i Ofuanedh** på sine med interessenters wegnar hade samma skiähl som Lars Joenßon i Hångstadh. Frågades om Parterne någet mehre hade att säija el:r i saken påminna. Swarades af dem Neij.

Sententia. Den från Torp Häradztingh af Ländzmannen **Lars Joenßon i Frändesta** in Novembri A:o 1678 Appellerade saken om några Ängiar Nembl: **Dyngie Rödningen, Storboda ängiet** och **Qwarnbillen** från **Hångstadh** byen, item **Alderängiet** från **Ofuan Eedz** byen, som af Ländzmannens förföder kiöpte ähre, och be:te byars inbyggjare efter Kongl: Placaterne sökija att recuporera, haf:r Lagmans Rätten således dömbdt.

Emedan förber:de Ängiar icke ähre någre uthiordar ifrån förbe:te byar utan belägne mitt uti deras Skatteägor, och så mycket mehra omistandes, **Lars Joenßons** förfäder icke håller behållet dem wijd sådant bruk som de woro, enär om dem Kiöp giordes, utan låtet dem medh Skog till störste dehlen igenwäxa, hwar af skönias, att så wäl de som Ländzmannen dem förutan kunnat Subsistera; Altså approberas och gillas Häradzdomen i ty att be:te Ängiar utan lösn läggias till deras rätta Bohlstäder igen, det wederbörande hafue sig till rättelse.

D: 11 Dito, Ingaf **Ländzmannen Lars Jonßon i Fränstad** Appellations penningar, emot föreskrefne dom, och **Pastor i Torp Ährewyrdigh H:r Olof Huß** caverade för sakens uthförande.

H:r Olof Bremmingh presenterade en Niurunda Häradztingsdom, afsagt d: 18 Novemb: 679, Om ett Ängie af **Per Johanßon i Biörköen** för 40 P:r K:rM:t att nyttija i 8 Åhr, der af 4 allenast förflutne för hwilka 20 P:r afrechnas, och för de andra 4 Åhren gifuer Per Johanßon honom 20 P:r penningar tillbaka, hwilket HäradzRätten medh dom bekräftat i anledning af Kongl: Placaterne, der emot H:r Oluf Appellerat, inläggandes nu en skrift, hwar uti han de skiähl moverar som han förmenar kunna befordra hans rätt; obligationen gifwin d: 1 Aug: A:o 1675 uplästes item ber:de libell; Per Johanßon sade sig ej kunna mista Ängiet, utan will håller gifwa H:r Olof 2 P:r för hwarie 10 om Åhret interesse förståendes, de 4 Åhren som restera. Det H:r Olof ej wille el:r kunde emothtaga tyckiandes wara förmycket, föregaf elliest det gådt honom hårdt till sinnes att Per Johanßon, emot sin obligation och Contract utan laga dom och emot BefallningsM:s Förbudh de Facto igentaget Ängiet, för ähn han det lagl: want, och således bör derföre plichta, som han begiärte Rätten wille Considera, hade och haft samma klagomål emot Per Johanßon på Häradz Tinget, som ej Attenderades, derföre appellerade han, emot frågan om något mehra wore att påminna, swarades af dem bägge Neij, de förmantes till förlikningh, om de skie kan, elliest skulle de få dom.

D: 8 Dito Förekom **Wällerde H:r Olof Bremming** och berättade sig medh sin Contrapart wara förlicht, tackandes Rätten för hafde beswär medh detta ährendet.

Mårten Nilßon i Myre och Niurunda Sochn presenterade en der fälter Häradzdom d: 1 April innewarande Åhr, uti hwilken hans halfbroder är dömbder till besittnings Rätten på Hemmanet efter dheras Sal: Fadhers giorda Testamente, der emot han Appellerat förmenandes sin Fadher ej kunnat hans rätt bortgifwa, och der hoos inlade en skrift, uti hwilket han det samma uprepar och säger sig gifter blefwen till den ändan, att han Hemmanet skulle efter Faderen besittija, der ännu hans **Brodher Olof** ähr Ogift, och icke hafuer något mehre i Hemmanet ähn sin egen deel; Olof wiste sin Sal: Fadhers testamente, Item domen och hans **Syskonebarn Nilß Olfson i Majj**, på hans wegnar Ombeden för honom tahla, begiärte att han allenast måtte få niuta sin Sal: Faders testamente tillgodo. Frågades Mårten om han något skiähl haf:r hwar medh han testamentet kan giöra ogilt el:r bewijsa inofficiorum? Han swarade, att sedan han fick Styfmodher, så låg hon Fadren i Öran, att han skulle giöra testamentet, hwilket och Skrefz, den tijdhen han begynte lagl: sökija sin rätt, Nilß Olofson i Majj sade, att Mårten ej gör rätt emot sin Styfmodher och Sal: Fadher, badh honom intet skylla dem utan sig sielf, och önskade att han aldrig må få ett sådant förtreet af sine barn som hans Fader utaf honom.

Sententia. Öfwer den från Niurunda Häradz Tingh d: 1 sidstledne Arilis af **Mårten Nilßon i Myra**, emot sin **Halfbrodher Olof Nilzson** Appellerade saken angående besittnings Rätten på Hemmanet der i Myra och den disposition dehras Sal: Fadher giort, ähr detta Laghmans Rättens dom.

Häradz Rättens domen öfuer detta måhl afsagdh kennes godh och gill, så att **Olof Nilþon** i föllije af sin Sal: Fadhers yttersta willia, den **broderen Mårten** ähr skyldig honorera, behåller besittningsRätten och Mårten låter sigh för sin quota medh 10 P:r K:r Måhlet såsom Sochnens gång ähr uthbetala.

Mårten reste sin koos för ähn Domarne blefwo publicerade, ty blef han saakfäldt till penningar för bårtgång åt ofästo _____ 3 m:r S:mt

Måns Nilþon i Ängiom och **Per Jonþon i Skiöle från Tuna S:n** upwiste en Syn och Ransakningh som A:o 1679 d: 19 Majj håller ähr efter **Högwälborne H:r Landzhöfdingens Flemmings** remiss Dat: d: 12 Martij näst tillförende öfuer en Byggningh i **Böloms Forþen och Niurunda S:n** af 12 uthsochnes Synemän, som Niurunda och Tuna S:r hafua rådt halfparten hwarthera, Uti hwilken beställningh Synemännen ej kommit öf:rens, utan halfparten warit på den sijdan som them begiärt och ehrkendt, och således medh obestält ährende skills åth, Icke deste mindre skole bäggie Sochnars inbyggjare, som i Fiskien participera gifwit Wadepenningar, emot hwars annars Synemän, williandes **Måns Nilþon** och **Per Joenþon i Skiöhle**, att Lagmans Rätten skal nu uptaga saken, Men emedan den icke finner ett lagligit Sluuth och dem ifrån en heel Opartisk Nämdbh, som Högwälb:ne H:r Landzhöfdingens remiss dicterar, icke håller Original Ransakningen /: ehuruwäl Copien kan wara wiß nogh som af en trowärdig ähr vidimerad :/ så kan Lagmans Rätten intet finna ber:de Appellation så wijda Competera sig, att han utan ordres af högre handh må saken uptaga.

Erich Anderþon i Bårgsiöbyen presenterade en der afsagdh Häradzdom d: 29 April 1680 emillan honom och hans Granne **Måns Hanþon** om 6½ Måhl Jordh, dem **Erich** præterderat återlösa willia, Men Rätten honom ifrändömbdt, der emot han Appellerat och berättade taget Citation på ber:de **Måns Hanþon** af Ländzmannen der i Bårgsiö, Men han icke Comparera wehlat, utan ehuruwäl han warit på wägen hijt åth, har han likwäl i Torp giort wändning, begiärade fördenskuldh, att han för sitt utheblifwande måtte plichta, och honom tillåtet till näste Laghmanstingh taga Stembning på honom å nyo.

R:o. Fatalia till att uthföra Saken wijdh nästa Laghmansting reserveras **Erich Anderþon**, emedan han icke låtet dem förflijta, och der **Måns Hanþon** då kan bewijsa sig ej af Ländzmannen lagl: Citerader blifwit el:r laga förfall till sitt utheblifwande skall han derföre medh bööter beläggias.

Joen Oloffþon i Böhle upwiste en här i Stöde d: 20 Aprill sidstledne fälte Häradzdom emillan honom och **Per Gabrielþon i Kärfstadh** om ett Nääs som warit Joens Fadher för 30 Åhr sedan pantsatt för 23 P:r K:rM:t hwilket honom att restituera utan löþn ähr af Rätten igenom förbe:te dom pålagdt, der emot han Appellerat, Tyckiandes illa wara att han icke skulle få någet igen af penningarne, eftersom hans Fadher haft stort Arbete der medh, och icke nuttit hägn för Hästar; Frågades huru mycket Höö han kunnat der få om Åhret? Swarade stundom ½ Gillingh, stundom mindre, **Per Gabrielþon** sade honom gemenligen fådt 1 Gilling om Åhret, och så hafuer Näset wäl betalt de 23 P:r uti 30 Åhrs tijdh, begiärte så få åthniuta Kongl: Placaterne tillgoda.

Sententiæ. Emillan **Joen Oloffþon i Böhle** kährande och **Per Gabrielzson i Kiärfstadh** swarande, angående en från Stöde Häradzting d: 20 Aprill sidstleden Appellerat Saak om ett Nääs, hwilket hans Fadher för 30 Åhr sedan wart pantsatt för 23 P:r K:M:t och han utan löþn ähr dömbder afstå, det om de twistat hafwa, ähr detta Lagmans Rättens Dom.

Emedan **Joen Olofson** bekänner fådt en half Gilling Höö om Åhret på Nääset och stundom mindre, så profwas det hafua der medh hufwudhgiälden betalt, der och sådant ej wore, skulle Nääset ändå efter Kongl: Placatet emot Skattskyldig Jordz dehlningh och förminskande af Åhr 1677 d: 21 Julij utan löfñ återläggias till sitt rätta bohlstäde igen, derföre blifwer Häradz Rättens Dom approberat och Gillat.

d: 7 Decemb:

Studiosus Matthias Groot på sin **Modhers Hustru Kerstins i Skiöhle** weg:r **Sal: Joen Hinderßons Änckijas** upwiste en Tuna Häradz Tings Dom d: 22 Novemb: 679 Afsagd emillan **H:r Befallningsman Jöran Bertillson** och henne om hennes Fiskielått i **Maatforßen**, som Befallningsmannen i pant uti 20 Åhrs tijdh för 4 T:r 43 K:r Korn, Item betalt till **Olof Joenßon i Hwattiom** 6 RP:r Specie, hwar medh halfwa Fiskelåtten inlöstes och Befallningsmannen således fådt heela låtten; Och såsom Häradz Rätten resolverat att Fiskelåtten skulle Matthiæ Modher restitueras, efter Kongl: Placaterne af Åhren 673 och 677 och hon betala Befallningsmannen den länte Spannemåhlen och Penningarne; Der emot han Appellerat, Insinuerades nu der emot sitt libell, bestående af 6 Moment, enkannerl:n sådana som skulle förläggia Häradzdommen woro deße fölliande, medh Allegatis.

- 1) Att Contractet om Fiskelåttens förpantade, åhr skiedt i hans Fadhers frånwaru, emot K:B:ns 4 Cap: Och att samma lått åhr den endeste tillägan till Hemmanet.
- 2) Att Häradz Rätten ej Considerat den fördeel H:r Befallningsman af panten haft.
- 3) Att Kongl: Placatet af A:o 677 icke åhr observerat, så att Fiskelåtten skulle restitueras utan löfñ, men honom sin fulla betalningh tilllehrkend, der emot.
- 4) Säger Fiskelåtten importerat 7 lb om Åhret, som kostat 6 , som Allegerade witnesskriften betygar.
- 5) Att Arbetet på Fiskelåtten icke medh mehra ähn 1 T:a Korn 10½ K: skulle betalas, der det doch åtminstone kostat 4 dags Arbeten om Åhret efter samma Attest, Sluter så alla rationes Sententiæ wara Orichtige, och Allegerar en Rechnung, der efter han Debiterar Befallningsmannen _ 355 P:r penningar och 2 T:r 12 K:r Spannmål, Men Allenast Crediterar 5 T:r 36 K:r Spannemåhl och 25 P:r penningar i K:rM:t.

H:r Befallningsman inlade till en begynnelse, det som på Häradztinget i denna action blifwit insinuerat, der af synes må, huru han åhr här till kommen Nembl: af sin goda willia, och att han hielpt **Mathiæ Modher** Sädeskorn, uti hennes stora trångmål och Mansens bortowaro, ty ingen wiste hwart han taget wägen, och nu måste han hafua sådant till tacka; Sedan inlades en Skrift till Lagmans Rätten stäld, uti hwilken begiäres, att Änkian måtte medh fulla skiähl bewijsa, hwadh hon på Fiskebygningen kostadt, efter hon efter accordet åthniutit innan maten af Fisken, som fallen åhr, förutan Hufwudfisket, som henne någre dygn, på åthskillige åhren, till sin egen nytta, åhr efterlåtet att bruuka, protesterandes att hon i widriget fall obligeras, att betala honom det Korn 1 T:a 34½ K: som han af godh willia henne bestådt; Sedan swarade Befallningsman munteligh, till hwar och en af föregående puncter, Nembl:

- 1) Till den förste, sade han ej kunnat accordera medh Mannen, emedan han war borta, och ingen wiste hwart han togh wägen, **Olof Hanßon i Bällstadh** Nembdemannen, berättade honom lijdit stoor Nödh, och derföre måtte sökija att förtiena sig någet, ehwar han kunde få, Matthias sade honom allenast en wecka el:r 3 warit borta, Men ingen kunde minnas der till.
- 2 och 3) Competerar ej Befallningsmannen, utan Härads Rätten.
- 4) Till den fierde sade Befallningsman, att han will, det de som witnesskriften underskrifwit, verificera den medh Eedh, så måste han der wijdh blifwa, elliest håller han henne ej gjiltigh, begiärandes få blifwa wijdh lagen maintinerat.

Matthias sade intet wäl wetta om hans Fadher fådt af **Olof Jonßon i Hwattiom** Specie RP:r 6 st., eftersom det intet kommer öf:rens medh **Joen Nilßons** qvittentz d: 22 Octob: gifwin på Kopp:rM:t, utan begierte see sin Sal: Fadhers Handskrift. Befallningsmannen beropade Olof Joenßon till witnes som penningarna fådt, hwilken berättade sig länt 6 RP:r Specie uth åth **Sal: Joen Hinnerßon**, och fådt af Befallningsman 6 Specie RP:r igen, det wille ändå intet Matthias troo. Omsijder igenfan Befallningsman Joen Hinderßons egen obligation till Olof Joenßon i Hwattiom, gifwin d: 11 Nov: 654, lydandes honom bekommit 6 RP:r Specie som då gullet 24 P: K:r.

Frågades Parterne om de någet mehra hade att påminna? Swarandes neij. Dem Frågades om be:te Fiskie pertinerar till Hemmanet, el:r om det ähr Kongens? Swarandes det wara Kongens, eftersom Kongens Laxfogde, tagit hwar annan fisk som der fallet.

Sententia. Öfuer den af **Studioso Matthiæ Groot** på sin **Modhers Sal: Joen Hinderßons Änkias** wegr: i **Skiöle** ifrån Tuna Häradztingh d: 22 Novemb: 1679 emot **Befallningsmannen Wäll:t Jöran Bertilzson** appellerade saken angående en Fiskielått i **Maatforßen** som Befallningsmannen i pant haft uti 20 Åhr och Groot utan lößn söker igenwinna, ähr Lagmans Rättens Dom; Ehuruwäl ber:de Fiskie, kommer Kongl: Majj:t och Cronan till, så ähr doch nyttiantet der af, de nästomliggiande byar tillägnadt, derföre och Rätten intet kan förstå det under någon annan titull, ähn som wore det ett pertinens till Hemmanen; Och fördenskuldh efter Kongl: Majj:t:z Allernådigste placat af Åhr 1677 d: 21 Julij emot Skattskyldig Jordz dehlningh och förminskande, dömmar ber:de Fiskielott, som Befallningsmannen 20 Åhrs tijdh häfdat, under **Änkians Hust: Kerstins i Skiöhle** Hemman utan lößn läggias böra, Hwar medh Häradzdommen och de å bäggie sijdor utaf samma saak gjorde præntioner Ophäfwes.

Studiosus Mathias Grooth Insinuerade en Tuna Häradz Tingsdom, gifwin d: 26 sidstledne Novembris om **Sal: Märta Pedersdotters** penningar, 70 P:r K:rM:t att **Måns Nilßon i Ängiom** och be:te Grooths **Modher H: Kerstin Persdotter i Skiöhle**, som Sal: Märtas Syster ähr, skulle för Sytningslöön i fyra Åhr tillfalla der af 40 P:r och de öfrige komma Arfwingarna till dehlning, hwaremot han på sin Moders wegnar Appellerat, begiärandes hafua Fatalia behåldne till näste Lagmans tingh, det som Concederat blef, hälst emedan bem:te Häradzdom, så när in på Lagmanstinget, war afsagdh, att rätta stämbningstijdhen efter Lag och processen ej kunde observeras.

Olof Joenßon i Norre Wättiom, Giestgifware, inlade en Attmars Häradz Tingsdom d: 17 sidstledne Aprilis, Uti hwilken honom dömes ifrån ett Ängie, som han för 40 P:r K:rM:t inlöst af **Jöns Oloffson i Runswijk**, sedan han det i 6 Åhr haft, oansedt att samma **Tiärr Ängie** innom hans Råå och Rör ähr beläget, der emot han Appellerat, presenterades en skrift, uti hwilken han gif:r tillkenna på hwadh sätt det kommet ifrån hans Hemman, Nembl: Att en Syn skal wara berammat emillan Skiöhle Grannarne och hans Grannar; Och som Manfall kom på hans Gårdh, togo de till hielp att uppehålla Synen, och uthsatte ber:de Ängh, det han sedan igenlöste, Och som det ähr innom hans Råå och Rör beläget, begierte han det åthniuta. **Olof Joenßon i Söderhwattiom**, nekade emillan honom och Norrehwattiom, wara Rå och Rörer, utan wijste ett Synebref, som gifwit ähr af **Nilß Bengtßon, Underlagman i Ångermanlandh** och **Per Månßon Underlagman i Medelpad**, medh 10 Nämbedemäns boomerken bekräftat A:o 1620 d: 11 Aprilis der uti dhe Nempna sig förordnade på en Ransakning, emillan Hwättioms by och **Rudu godz** uti Tuna Sochn om en SkougsSyn som **Sal: Per Anderßon, Lagläsare** här i landet them emillan gångit hade A:o 99, ther med Hwättioms Mannen sig ej benöija lätt, Då hafua bägge byar sig gifwit under Compromiss, och bekommit ber:de Ängh,

derföre han söker der uti participera iempte Olof Joenson i Norrehwättiom, Men swarades af Olof, att hans Antecessorer på Hemmanet hafua altijdh sedan synen höltz haft halfparten, af ber:de Ängie, Men den andre hälften inlöste han af Jöns Olofson i Runswijk för 12 Åhr sedan wijd paß, Men Södrehwättiomsmannen, sade det warit länger. Frågades huru mycket Höö Norrhwättiomsmannen der fådt Åhr:?: Swarade 2 el:r 2½ Skrinda, Men Contraparten sade 6 Skrindor; Be:de 40 P:r som Ängiet af Jöns Olofzson i Runswijk ähr igenlöst medh, haf:r Norrhwättioms Mannens Granne **Per Anderþon** taget och burit till Jöns, der emot han A:o 664 d: 24 Januarij gifwit honom der på Kiöpebreef, hwilket sedan medh Dombref ähr bekräftat, mehra hade parterna ej att säja.

Sententia. Öfuer den från Attmars Häradzting d: 17 sidstledne Aprilis af **Olof Joenþon Giestgifwaren i Norre Hwättiom**, emot sin Granne **Olof Jonþon i Söder Hwättiom** Appellerade saken, om **TiärnÄngiet** de twistat hafwa, ähr detta Lagmans Rättens dom.

Emedan **Olof Jonþon i Norre Hwättiom** icke sielf af **Jöns Olofson i Runswijk** igenlöst den dehlen af **Tiernänget**, som pantsatter war för 40 P:r K:rM:t utan fådt penningarna åth sin Granne, då warande **Per Anderþon**, hwilket Ängiet inlöst, och det sedan Olof Jonþon Opdraget medh sitt Kiöpebref, hwar uppå Fastebref fölgdt, Altså kan Rätten säkerl: sluuta, att den dehlen lydt under Per Anderþons Hemman i Söder Hwättiom det swaranden beboor, och derföre Approberar HäradzRättens dom i detta måhl, att Ängiet efter Kongl: Maj:tz Placat, emot Skattskyldig Jordz dehlningh och förminskande, skall utan löbñ, läggias till sitt rätta Bohlstade igen, Oachtadt att Fasta der på gifwit ähr, emedan det pröfwat ifrån den tiden det såldes wäl hafua de deföre uthfådde 40 P: K:rM:t betalt.

Befallningsman Wäll:t Jöran Bertilþon presenterade en Seelångers Extraordinarie Häradz Tingsdom d: 18 Octob: sidstleden gifwin emot **Ländzmannen Lars Joenþon i Fränstadh och Torp Sochn**, der uti han ähr saakfålder till 3 m:r S:rM:tz böter, att han ej i tijdh parrerat Stämningen medh Togpenningarnes ehrläggande till **Rytmestaren Knorringh**, hwilket Befallningsmannen tychte för lijtet el:r ringa wara, emedan han råkade för den Orsaken skull i ett stort mißförståndh med be:te Rytmestare Knorring, och blef anropat för en Gammal tiuf och Skiälm, Ländzmannen Lars Joenþon i Fränstad inlade sin Skrift der uti han förmähler sig intet försummat sitt Embete, utan bewijsar medh pastoris i Niurunda attestato N:o 2 Att han kommit i Rättan tijdh till Prästegården d: 10 Julij i Sommars och taget uth penningarne _ 38 P:r 26 öre K:rM:t den han d: 11 Dito efter Landzskrifwarens qvittentz lefwererat, de andre Allegata competerade icke så mycket saken.

Öfwer den från Sillångers Extraordin: Häradztingh d: 18 Octobris sidstledne af **Befallningsmannen, W:t Jöran Bertilþon**, emot **Ländzman i Torp Lars Joenþon i Fränstadh** appellerade Saken, angående den försummelse, som af Ländzmannen skal wara skiedd wijdh Togpenningarnes ehrläggande in Julio förledne Sommars uti Niurunda ähr detta Lagmans Rättens dom.

Ehuruwäl Ländzmannen framtedt skiähl och bewijs, att han till Niurunda framkommet på föresatten termin, så kan han doch ej uhrsechtas, emedan han ej stadigt wistades i LändzmannensGården, utan warit i Prästegården, synnerliga den tijdhen som penningarna fordrades af Landzskrifwaren, derföre ehreknes HäradzRättens dom godh och gill, Och kan Ländzmannen, men intet medh högre böter beläggias, enär samma Tågepenningar medh andre Richsens Räntor efter Kongl: Maj:tz egen förordningh, Af Åhr 1668 d: 18 Aug: och 4:de punct æqvipareras.

Emot denne Dom inkom Befallningsmannen, medh Appellations penningar i rättna tijdh, och stälte caution d: 10 Feb: 1681 af 2:ne Ländzmän, Nembl: **Per Oloffson i Torsbodh och Häbiö Sochn**, sampt **Per Hanßon i Måhlstadh och Tuna S:n** att angifwa saken innewarande Session, uti den Högl: Kongl: Swea Rijkets HofRätten.

Befallningsmannen W:t Jöran Bertilsson hade begiärat Citation och Stämning på **S:r Per Erßon Molin** för den twist dem står emillan om **Sißjö Giärden**, wille så föredraga saken, Men såsom bem:te Molin igenom sitt bref d: 20 Novemb: sidstledne till Underlagmannen skrifwit, hafuer sig uhrsechtat ej kunna komma, serdeles medan han ähr Sundzwalddz Stadz Herredagsman i Stockholm, så begiärer han intet måtte något i den saken företagas för ähn han kommer tillstädes; Befallningsmannen begierte icke deß mindre protocolleras, att såsom de 4 Måhl Jordh i Sißjö ähre honom tilldömbde, och hans Contraparter icke der emot Appellerat, utan i det fallet Domen wunnit vires rei judicata, så kennes han medh Jorden, williandes sig förbehållit hafua, sökija wederböranderne näste Lagmanstingh för Wåldzvärk på ägorna föröfwat, protesterandes der iempte på Expenser hinder och skada, der wijdh ährendet stadnade denne gången.

Hans Nilßon i Fiohlstadh presenterade en Tuna Häradztingsdom d: 23 Majj 1679 afsagd om en Fiskelått i **Maatforß** som **Pehl Anderßon i Skiöle** ähr tilldömbder af **Ahron Nilßon Hanßes broder**, emot 20 P:r K:rM:tz lefwerering, williandes Hans intet släppa Fiskelåtten, medh mindre han fåhr sine uthlagde penningar 10 RP:r igen, Pål Anderßon inkom medh en skrift, deruti han begiärer blifwa endtledigat för de 20 P:r K:rM:t HäradzRätten honom pålagdt gifua emot låttens restitution och få den igen utan lößn; Sedan ingaf han en Attest d: 30 sidstledne Novemb: der uti de betyga Omkostnaden, om Åhret el:r Sommaren, kunna ringast värderas för 1 P:r 24 öre K:rM:t som Hans Nilßon ej bestådt, utan i detta och förledne Åhr haft profit af Fiskelåtten, sedan Häradzdommen afsades, Parterne råddes till föreningh, och blefwo frågade om de mehra hade at påminna? Swarade Neij.

När Rätten skulle sluta detta ährendet, blefwo parterne inför Rätten således förlichte, att Pål Anderßon skulle gifua Hans Nilßon i ett för alt _ 15 P:r K:rM:t och sedan taga Fiskelåtten till sigh.

Per Gulichßon i Wißlandh presenterade en Torpz Häradz Tingsdom d: 4 Decemb: 1679, angående den qwarlåtenskap som war efter hans **Son Matz Perßon**, utaf el:r medh hwilken, Pedher will iemka honom och de andra sine barn emillan, emot det som på Matz mehra i Brölopsz Kost, åthniutit, Item Medhgift och annat, wille och förebähra sin Sons Hustru undt hans Hustru en Mårdskinsmößa, att nöttija i sin Lifztijdh, och sedan skulle den höra Mathßes **Son Michell** till det Rätten alt honom förnekat och pålagdt bära igen el:r tillbaka, det som undantaget af sin Sal: Sohns egendom, eftersom det 12 och 23 Cap: Giftmb: förmähler, der emot Per Gulichßon Appellerat, Insisterandes det samma säijandes intet annors kunna, ähn willia giöra Barnen sina lijka, begiärade och få taga sin SoneSon Michell till sig, han wille gierna Opföda honom, och unna honom så godt som sine egne barn; Inlade om det förra sin skriftelige meningh; **Nilß Perßon i Bärgom och Tuna Sochn** som fådt Mickellz [Matz] efterlefwerska **Karin Mickellzdotter** till ächta kom sampt medh sin Hustru tillstädes, Hust: Karin gaf sig ej till roo, när hennes Swärfaders Skrift sidste puncht uplästes om Mårdskins Mößan, utan klagade sin SwärModher medh Wedeträdh stådt öf:r Hofwudet på henne och twingat henne släppa mößan, der emot hon behållit en Mårdh; Sölf:rkoosan hade Matz Perßon gifwit sin Modher, näst för sin dödh, som hans Modher, när **Pastor H:r Olof Huß** besökte henne medh Herrans Nattwardh bekendt och han d: 12 sidstledne Novemb: skriftel: bewittnadt, Nils Perßon inlade en skrift, der uti han Opreepar heele handelen, huru hans Hustrus Swärfadher, haf:r sig förhållet, emot sin Son och Sohnehustru, och äntel: inkom

Byteslängden efter Matz Perßon oprättat d: 10 Novemb: innewarande Åhr, der af synnes, Änkian fådt tredingen och Sonen tvådehlarna, Item wijdh ändan, att Per Gulichßon undantaget _ 1 Silf:r Kosa _ 1 Silf:r Remmare ej bestådt i brudhgåfwor _ 7 T:r Korn, 24 P:r 25 öre Kopp:rM:t, der af will han 10 P:r behålla i fierdingskarlslönen, Een Mårdskinsmöða, nembnes fram i byteslängden; Uti Häradzdomen nempnas och rechneringar Per Gulichßon skal wara skyldig framskaffa.

Sententia, Öfuer den från Torpz Häradztingh af **Per Gulichßon i Wißlandh** d: 4 Decemb: 1679 emot sin Sohneustru, nu warande **Nilß Perßons i Bärgom och Tuna s:n** appellerade saken angående en Jämkningh be:te Per Gulichßon will i sin lifztijdh giöra sine barn emillan om Bröllopkost och medhgift, emedan hans **Son Sal: Mathias** mehra åthniutit än de andre hans Syskon, derföre och han af sin Sons qwarlåtenskap en dehl till sig taget, som nu twistas om, åhr detta Lagmans Rättens Dom.

Hemfölghden, som **Per Gulichßon** gifwit medh sinom Sohn, kan intet iämbkas, för åhn den dödher åhr, som gifwit haf:r, då må det skie af Per Gulickßons ägendom, hwilken hans Barn och Barnabarn till Arfz faller, eftersom det 12 Cap: Giftmb: L: L: klarligen förmähler; Bröllopkosten, som efter det 23 Cap: i samma Balck ej äger till fyllnade gånga der ifrån exempt, Och bör altså Per Gulichßon återbära, och till skiftes komma låta, alt hwadh han af sin Sal: Sons gode taget, och uti byteslängden åhr förmält, emedan han ej medh laga witnen bewijsa kan något der af sine hustru testamenterat wara, Och på sådant sätt blifwer Häradz Rättens dom approberad och gillat.

Påul Giöranßon i Berge och Tuna Sochn förekom, säijandes sig genom Häradz Rättens dom d: 17 Aprilis sidstledne blifuin dömbder från Hemmanet i Bäрге, det hans Syskon nu åboer, hwar emot han fuller Appellerat, Men icke hade uthtagit domen ej håller Appellationens verification, hans **Syster Hust: Ingeborg Sal: Anders Nilßons**, war tillstädes, Men Rätten kunde ej Optaga saken för åhn han Påfwell, bewijser lagl: wädiat wara eftersom säjes i domen honom Hemmanet till sin Syster ciderat, utan på den händelsen reserveras honom Fatialia till näste Lagmans tingh.

H:r Olof Bremmingh Comminister i Niurunda, begiärade infattas i protocollet en Obligation, som **Sal: Nilß Jonßon Lindh** hans StyfFadher Kyrkioherden i Niurunda gifwit hafuer A:o 1666 d: 19 Junij uppå 200 P:r K:rM:t och pantsatt honom ett Ängie der i Niurunda beläget **Öö** be:dt att bruuka till deß han fåhr sine 200 p:r igen, samma skrift, berättade han warit någon tijdh förlagd, som och **Lars Perßons Underlagmans** attestatum på Ryggen skrifwit då ängiet andre gången blef Opbudet d: 20 Novemb: 1672 gif:r tillkenna; **Wålb:g H:r Häradzhöfdingen Teet**, hafuer och der på skrifwit, att den obligationen åhr præresenterat, på Niurunda ting d: 15 Novemb: 673. Och såsom Sal: Nilß Joenßon dödde A:o 1667 Om Wåhren, och hans barn, som ändå sutto i boo efter dheras Sal: Fadher, kommo till Pastorem och begierte få sielfwe, bärga thet ängiet, som han dem Consederade, hans rätt icke derföre, måtte wara borta, utan behållen; Men beklagade Ängiet der igenom kommet honom ifrån, i ty att H:r **Befallningsmannen Jöran Bertilßon** kiendz wijdh Ängiet, för 49 P:r S:rM:t honom pålades, som han och nu sielf bekende, för Sal: Nilß Joenßon, på Mantahlspenningarnes Räst betala; Befallningzmannen berättade och **Sal: Johan Alander**, som Hemmanet der i **Granlog** 2 åhr bebodde, brukat samma Ängh, **Jöran Alander** haf:r och haft det, men kan intet minnas, på hwadh sätt, el:r huru längie; Men sedan Häradzhöfdingen Teet, kiöpte Sal: Nilß Joenßons Hemman och deß pertinentier, tog han Ängiet medh, och hafuer dem der på; Mehra hade Befallningsmannen intet der om att berätta. H:r Olof sade sin Fader Kyrkioherden i Niurunda, allenast sökija sine penningar igen af den som taget Ängiet uhr hans händer.